IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Seite 120r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Adeler aũ syrorũ rex cũ puenusset adda
mascũ & agnouisset q̃a diuinitas ei & eũ
exercitu timorẽ inmusisset & fugam
& ñ inuasione hostũ fuisset hoc factũ.
numis afflicẽ eo qd̃ ita d̃m uratũ corrũ
ut inlanguorẽ. Illo siq̃dẽ tẽpore d̃ũ ppha
heliseus uenisset in damascũ. cognoscen
hoc adeler fidelissimũ seruulq; abahel
nomine misit ut ei occurreret & dona
portaret p̃cipiens abeo reqr̃i si egritu
dinis eũ piculũ posset euitari. Abahel
itaq; cũ xl. camelis queq; forent optima
ac p̃ciosa in damascena puinta & domo
regia dona portabat. & uenens ad he
liseũ & decentẽ salutans ait. missũ se are
get adeler ad eũ. ut dona portaret &
de languore ẽsuleret. si posset euadere.
Pha ꝗ abahel eq̃dẽ iussit. ut nichil ei
mali denuntiaret. Dixẽ aũ regẽ ẽe mo
riturũ. & famulus q̃dẽ hęc audiens con
tristabat. Heliseus aũ flebat. Jmultas
lacrimas effundebat. p̃uidens mala
q̃ ppl̃s passurus ẽet p̃ morte adeler.
Dũq; abahel causã eiũ ẽfusionis inq̃rere.
defleo inq̃t israhitarũ ppl̃m. dolens in
his malis quę passurus abste ẽ. Interficies
aũ optimates. Jmu nitissimas ciuita
tes incendes. & paruulos lapidib̃ alli
sos crudeliter trucidabis. Jmulieres ha
bentes in utero seua morte disrumpes.
Abahel aũ dicente. q̃m uirtũ ẽ ut pme pos
sint talia puenire. ait d̃m s̃ hęc indi
casse. q̃a ẽet regnaturus in syria. Abahel
itaq; uenens ad regẽ. illi q̃dẽ bona renun
tiauit. altera ꝗ die infuso laqueo uin
cens eũ illũ q̃dẽ strangulauit. ipse ꝗ
apicẽ regię potestatis optinuit. Erat enĩ
uir efficax multa syrq; Jppl̃i damascenq;
deuotione florebat. ita ut hacten Jip
se adeler & abahel q̃ p̃ eũ regnabat
quasi dii colerentur ppt̃ beneficia & tẽ
plorũ edificia q̃b̃ damascenq. exorna
uere ciuitatẽ. Isti nãq; soli in pöpa corti
die q̃si phonore regio deferuntur. & syri
de eq; antiq̃tate glantur ignorantes q̃a s̃
nouelli. Jsi habent isti reges ultra mille
& centũ annos. Iorã ꝗ rex israhitarũ audi
ens adeler ẽe defunctũ. ait. more & for
mudine quã ppt̃ eũ habebat aliq̃m res
piraut Jpacẽ gratanter accepit.
Gitva iorã ierosolimq; rex. q̃ & ipse
idẽ sic p̃durim nom̃ habebat. rerũ po
titur mox ad necẽ frm̃ suq; Jpatrq; parti
& amicq; Jp̃ncipũ ẽ euersus. & malitię
suę hoc fecẽ initiũ. inq̃b̃ malis differens
a regib̃ q̃ante eũ inq̃tatẽ fecerant in
sollepnitatib̃ hebreq; & in religione di
uina. docuit q̃q; uulgus Jnalis ẽe ma
lũ & extraneos adorare deos p̃ Iozolothã
achab filiã ẽiugẽ suã. Et ds̃ ẽti q̃dem
ppt̃ dauid regis p̃ missionẽ geni eius
noluit exterminare. Iorã ꝗ nichil p̃ter
mittebat q̃min aliq̃d noue impietatis
efficeret. & qd̃ ñ ad uastationẽ patrię
traditionis attenderet. Illo siq̃dẽ tẽ
pore abeo recedentib̃ ydumeis & p̃mo
q̃dẽ interficientib̃ regẽ q̃erat ei patri
subiect̃. & ẽstituentib̃ quẽ ipsi uolu
erant. Iorã cũ eq̃tib̃ suis Jcurrib̃ noc
tanter in ydumeã uenit. & eos q̃dẽ qui
cum ei regno ẽe uidebant occidit.
longius aũ ñ abiit. nichil tamẽ d̃ hoc
fecisset utilitatis exhibuit. Illã omis
abeo recesserunt simul & q̃ puinta
Iabennan habitabant. Erat aũ ita
uesanus. ut etiã ppl̃m cogeret in excel
lentissimos montes ascendere & dos
alienos adorare. Cũq; hęc ageret & om
nino leges patrias a mente sua repel
leret. delata ẽ abhelia ppha ad eum